

Sygn. akt III AUa 961/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SSA Elżbieta Czaja (spr.)
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SO del. Jacek Chaciński
Protokolant: st.sekr.sądowy Agata Kutniowska	

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2017 r. w Lublinie

sprawy A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu wypadku przy pracy

na skutek apelacji wnioskodawcy A. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 13 czerwca 2016 r. sygn. akt VIII U 2141/14

I. uchyla zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. i sprawę przekazuje temu organowi do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz A. W. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Barbara Hejwowska Elżbieta Czaja Jacek Chaciński

Sygn. akt III AUa 961/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił A. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 27 grudnia 2012 roku.

A. W. wniósł odwołanie od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych domagając się jej zmiany poprzez przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W jego ocenie konsekwencje wypadku powodują pogorszenie się stanu jego zdrowia.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2016 roku Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił odwołanie.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

A. W. urodził się w dniu(...). Ma wykształcenie średnie, był zatrudniony jako pracownik obsługujący recepcję (...), specjalista do spraw kulturalno-oświatowych, kierownik hotelu, inspektor do spraw turystyki, kierownik ośrodka wypoczynkowego, inspektor w oddziale administracyjno-gospodarczym, zastępca dyrektora do spraw handlowych, specjalisty do spraw handlu oraz kierownik działu hotelarstwa. Nadto prowadził działalność gospodarczą w zakresie usług turystycznych, pośrednictwa handlowego, obsługi prawnej podmiotów gospodarczych, konsultingu, importu-eksportu oraz handlu hurtowego i detalicznego. W okresie od dnia 25 kwietnia 1997 roku do dnia 30 września 2000 roku był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W okresie od dnia 10 września 2001 roku do dnia 31 marca 2013 roku był zatrudniony w (...) Spółka Akcyjna w N., na stanowisku kierownika działu hotelarstwa.

W dniu 27 grudnia 2012 roku doznał indywidualnego wypadku przy pracy. W wyniku poślizgnięcia się na oszronionym chodniku, upadł na kolana. W efekcie doznał urazu skrętnego lewego kolana oraz przepukliny pachwinowej. Ustalono 22% długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

W okresie od dnia 27 czerwca 2013 do dnia 21 czerwca 2014 roku korzystał ze świadczenia rehabilitacyjnego. Decyzją z dnia 19 sierpnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał mu rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia od dnia 22 czerwca 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2015 roku. W dniu 29 sierpnia 2014 roku złożył wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Lekarz Orzecznik, rozpoznał niedomogę bólowo-ruchową lewego stawu kolanowego po przebytej dystorsji, stan po leczeniu operacyjnym pourazowej przepukliny pachwinowej, brzusznej i udowej prawostronnie, wieloogniskowe różnoczasowe naczyniowe uszkodzenie mózgu, zaniki korowe okolicy czołowo-ciemieniowej, podejrzenie drożnego (...), zaburzenia depresyjne nawracające, organiczne zaburzenia nastroju, nadciśnienie tętnicze, napadowe migotanie przedsionków w wywiadzie oraz otyłość. Uznał go za częściowo niezdolnego do pracy do dnia 30 września 2017 roku, zaznaczając, że niezdolność pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 27 grudnia 2012 roku. Od powyższego orzeczenia został wniesiony zarzut wadliwości. Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ponownie badając wnioskodawcę, dodatkowo rozpoznała cukrzycę typu(...) i uznała, że jest on częściowo niezdolny do pracy do dnia 31 sierpnia 2015 roku oraz, że niezdolność nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 27 grudnia 2012 roku. Powołując się na powyżej wskazane orzeczenie organ rentowy wydał w dniu 6 października 2014 roku zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję odmawiającą wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27 grudnia 2012 roku.

W opinii z dnia 22 kwietnia 2015 roku biegli sądowi lekarze specjaliści: diabetolog, chirurg, kardiolog, neurolog oraz ortopeda rozpoznali u A. W.: stan po przebytych operacjach przepukliny pachwinowej, udowej i brzusznej prawostronnej, wygojone prawidłowo bez powikłań i nawrotów, nadciśnienie tętnicze umiarkowane, chorobę niedokrwienną przewlekłą (...), napadowe migotanie przedsionków w wywiadzie, przemijającą niewydolność krążenia mózgowego w wywiadzie, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego na tle zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych, przebyte dwukrotnie skręcenie lewego stawu kolanowego w 2012 roku, artroskopię lewego kolana w dniu 21 lutego 2012 roku - wycięcie uszkodzonego fragmentu łąkotki przyśrodkowej, chondroplastykę termiczną, zmiany zwyrodnieniowe kolan, zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu skokowego, przewlekłe zapalenie lewego ścięgna A., przebyte leczenie operacyjne ciasnoty podbarkowej prawostronnej, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa

oraz zespół metaboliczny. Uznali go za częściowo niezdolnego do pracy z ogólnego stanu zdrowia okresowo od dnia 22 czerwca 2014 roku do dnia 31 sierpnia 2015 roku. Nie stwierdzili związku częściowej niezdolności do pracy z wypadkiem w pracy z dnia 27 grudnia 2012 roku. Biegły sądowy lekarz specjalista ortopeda wyjaśnił, że w dniu 27 grudnia 2012 roku A. W. doznał w czasie pracy, w wyniku upadku na schodach, urazu lewego kolana, z tego powodu był leczony farmakologicznie, iniekcjami dostawowymi, zabiegami fizykoterapii. Aktualnie podaje bóle i obrzęki lewego kolana, epizody „blokowania” lewego kolana. Nadal pozostaje w leczeniu zabiegami rehabilitacyjnymi. W ocenie biegłego brak jest niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27 grudnia 2012 roku. Występujące dolegliwości na poziomie lewego kolana pozostają w związku ze schorzeniami istniejącymi już wcześniej oraz pozostają w częściowym związku z wypadkiem w dniu 27 grudnia 2012 roku. Uraz z tego dnia jedynie w niewielkim stopniu spowodował pogorszenie sprawności lewego kolana, toteż nie stanowi podstawy do uznania niezdolności do pracy, zwłaszcza iż wnioskodawca wykonuje zatrudnienie w charakterze pracownika umysłowego. Dodał, że pozostałe schorzenia narządów ruchu nie mają związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27 grudnia 2012 roku. W ocenie biegłego sądowego lekarza chirurga operacja przepukliny pachwinowej, udowej i brzusznej prawostronnej dała zamierzone efekty, wobec czego aktualnie brak jest nawrotów przepukliny. W tej sytuacji nie stwierdził niezdolności do pracy, dodając, że schorzenia z zakresu jego specjalności nie mają związku z wypadkiem w pracy w dniu 27 grudnia 2012 roku. Z punktu widzenia kardiologa samodzielnie schorzenia kardiologiczne nie prowadzą do niezdolności do pracy, ale mogą się przyczyniać do orzeczenia częściowej niezdolności do pracy w zestawieniu z pozostałymi schorzeniami rozpoznawanymi u wnioskodawcy - z ogólnego stanu zdrowia. Biegły sądowy lekarz specjalista neurolog wskazał, że wnioskodawca leczy się z powodu zespołu bólowego kręgosłupa szyjnego na tle zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych. W badaniu (...) głowy stwierdzano pojedyncze drobne zmiany o charakterze naczyniopochodnym niedokrwiennym. Badanie (...) kręgosłupa szyjnego wykazało zmiany zwyrodnieniowe, protruzję krążków C2/C3, C4/C5 C5/C6 bez ucisku na korzenie nerwowe. Stan neurologiczny wymaga leczenia farmakologicznego i rehabilitacyjnego w okresie zaostrzenia objawów klinicznych, ale nie prowadzi do długotrwałej niezdolności do pracy. Wyjaśnił, że schorzenia neurologiczne pozostają bez związku z wypadkiem w pracy w dniu 27 grudnia 2012 roku. W sporządzonych na skutek zastrzeżeń wnioskodawcy oraz po przedłożeniu dodatkowej dokumentacji medycznej w opiniach uzupełniających, biegli sądowi lekarze specjaliści ortopeda oraz chirurg podtrzymali opinię główną. Biegły sądowy lekarz specjalista ortopeda uznał, że wypadek w czasie pracy w 27 grudnia 2012 roku jedynie w niewielkim stopniu spowodował pogorszenie sprawności lewego kolana. Z tego względu brak jest podstawy do uznania niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w dniu 27 grudnia 2012 roku. Dodał, że dołączona do akt dodatkowa dokumentacja medyczna nie daje podstawy do weryfikacji schorzeń narządów ruchu, rozpoznanych u wnioskodawcy, albowiem dotyczy schorzeń z zakresu chirurgii. Biegły sądowy lekarz specjalista chirurg wskazał, że z dołączonej dokumentacji medycznej wynika, iż skarżący w dniu 10 czerwca 2015 roku przebył kolejną operację nawrotowej przepukliny pachwinowej prawostronnej. Wyjaśnił, że u wnioskodawcy brak jest niezdolności do pracy z tytułu chorób natury chirurgicznej. Brak jest również związku rozpoznawanych schorzeń z wypadkiem w pracy w dniu 27 grudnia 2012 roku.

Sąd podzielił opinię biegłych sądowych. Biegli sądowi w sposób szczegółowy przeanalizowali wszystkie okoliczności związane ze stanem zdrowia wnioskodawcy i ocenili jego schorzenia pod kątem istnienia niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27 grudnia 2012 roku. Z opinii wynika jednak, że zarówno schorzenia kardiologiczne, jak

i pozostałe rozpoznane przez biegłych nie mają żadnego związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27 grudnia 2012 roku. Wnioskodawca doznał wówczas urazu kolana, jednakże biegły ortopeda wskazał, że schorzenia ortopedyczne istniały już wcześniej, przed wypadkiem, a skutki tego wypadku, jedynie w niewielkim stopniu pogorszyły stan kolana.

Sąd uznał, że odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 1242, ze zmianami) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy. Art. 17 ust 1 powyższej ustawy stanowi, iż przy ustalaniu m.in. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

- do ustalania wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Ustęp 2 cytowanego artykułu stanowi, że świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Zgodnie zaś z art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748, ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy. Pojęcie niezdolności do pracy zostało natomiast zdefiniowane w art. 12 cytowanej ustawy. Niezdolną do pracy jest zatem osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Odnosząc powyższe ustawowo określone przesłanki prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do niniejszego postępowania należy uznać, że wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania tego świadczenia. Zgodnie z opinią biegłych sądowych nie jest osobą niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27 grudnia 2012 roku.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

Apelację od powyższego wyroku złożył wnioskodawca, zaskarżając wyrok w całości, zarzucając, błędne ustalenia faktyczne polegające na stwierdzeniu, że nie spełnia warunków prawa do renty wypadkowej, naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez nie uwzględnienie dokumentacji medycznej, nadto podnosi okoliczności pobieżnego badania przez lekarzy w szczególności chirurga i ortopedę. Wnosił o zmianę wyroku i przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wysadkiem przy pracy, oraz o dopuszczenie dowodów z dokumentacji lekarskiej dołączonej do apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest uzasadniona. Postępowanie prowadzone zarówno przed organem rentowym jak i przed Sądem Okręgowym nie pozwala na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Zważyć należy, że sprawa niniejsza nie jest typową sprawą dotyczącą ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem albowiem skarżący uległ dwoma wypadkom przy pracy, podobnymi zarówno co do ich przebiegu, jak i możliwych skutków. Wnioskodawca w dniu 7. 02. 2012 roku doznał wypadku przy pracy. Na skutek upadku z wysokości trzeciego schodka doznał urazu barku prawego i kolana lewego, stwierdzono uszczerbek 25%. W dniu 27 grudnia 2012 roku doznał kolejnego wypadku przy pracy. W wyniku poślizgnięcia się na oszronionym chodniku, upadł na kolana. W efekcie doznał urazu skrętnego lewego kolana oraz przepukliny pachwinowej. Ustalono 22% długotrwały uszczerbek na zdrowiu.

Wnioskodawca składając w dniu 29 sierpnia 2014 roku wniosek o rentę wyraźnie zaznaczył, że dochodzi tego świadczenia z tytułu wypadków przy pracy z dnia 7. 02. 2012 roku i 27. 12. 2012 roku (wniosek – k. 1-4 t. IV akt ZUS).

Jest więc oczywiste, że obowiązkiem organu rentowego było zbadanie uprawnień rentowych w związku ze wszystkimi wypadkami. Tak więc suma urazów i schorzeń wynikających z obu wypadków, jak również kwestia pogorszenia stanu zdrowia na skutek drugiego wypadku pozostająca ewentualnie w związku z wypadkiem z dnia 7. 02. 2012 roku ma decydujące znaczenie dla oceny czy wnioskodawca stał się niezdolny do pracy w związku z wypadkiem.

W niniejszej sprawie ma to szczególnie istotne znaczenie, bowiem z opinii biegłego ortopedy, wynika wyraźnie, że występujące u wnioskodawcy dolegliwości na poziomie lewego kolana pozostają w związku ze schorzeniami istniejącymi już wcześniej oraz pozostają w częściowym związku z wypadkiem w dniu 27 grudnia 2012 roku, a uraz z tego dnia w niewielkim stopniu spowodował pogorszenie sprawności lewego kolana.

Ograniczenie decyzji wyłącznie do jednego wypadku z dnia 27 grudnia 2012 roku jest zupełnie dowolne, i nie poparte żądaniem skarżącego. Uchybienie to zostało następnie powielone przez sąd I instancji, który zlecał biegłym jedynie ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy w związku z jednym, późniejszym wypadkiem przy pracy.

W tym stanie rzeczy ani organ rentowy ani też Sąd Okręgowy nie rozpoznali istoty sprawy jaką jest istnienie lub brak niezdolności wnioskodawcy do pracy w związku z wypadkami jaki uległ w czasie zatrudnienia. Organ rentowy nie zbadał tych okoliczności bowiem kierując wnioskodawcę na badania lekarskie ograniczył pytanie czy niezdolność do pracy pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27.12. 2012 roku. Tym samym postępowanie przed tym organem, szczególnie w zakresie orzekania o niezdolności do pracy, dotknięte jest wadą niepozwalającą na prawidłowe rozstrzygnięcie sprawy bez uprzedniego, wszechstronnego rozważenia okoliczności sprawy i pełnego zbadania wniosku skarżącego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ rentowy zbada czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy w związku z wszystkimi łącznie wypadkami jakim uległ w dniu 7.02.2012 roku i 27.12.2012 roku.

Tylko takie, pełne ustalenia pozwolą wydać decyzję odpowiadającą na wniosek skarżącego.

Z tych względów i na mocy art. 477^{14a} k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.

Wnioskodawca jest stroną wygrywającą sprawę, toteż pozwany na mocy art. 98 § 1 k.p.c. winien zwrócić poniesione koszty postępowania apelacyjnego tj. uiszczoną opłatę od apelacji w kwocie 30 zł.